

1 De kinderen komen terug

Tjief Ensjenier zit op het stoepje voor de grote voordeur van Kostschool De Boekenier. Met een frons op zijn voorhoofd tuurt hij de Eindeloze Weg af. Ondertussen maakt hij zijn nagels schoon met de punt van zijn lange dolk. Achter hem gaat langzaam de deur open. Tjief kijkt niet om, maar gaat door met het schoonpeuteren van zijn nagels.

‘Het duurt wel erg lang, hè?’ klinkt de stem van Cornelus Kombuis. Tjief knikt kort en stopt zijn dolk in het hoesje dat aan zijn broekriem hangt. Cornelus laat zich naast Tjief op het stoepje zakken. ‘Ik had verwacht dat de kinderen er nu wel zouden zijn’, gaat Cornelus verder. ‘Waarom is er nog niemand? Hebben ze misschien iets verteld over onze school? Zouden ze daarom niet terug mogen komen?’

Tjief haalt zwijgend zijn schouders op.

Cornelus zucht. ‘Aan jou heb ik ook niks’, moppert hij.

Achter de twee piraten gaat nog een keer de deur open. Zachtjes glipt Riekus Roer naar buiten. Hij houdt zijn hand boven zijn ogen en tuurt ook de Eindeloze Weg af, net als Tjief.

‘Al iets te zien?’ vraagt hij.

Cornelus schudt zijn hoofd.

‘Hadden ze er al niet moeten zijn?’

‘Ik dacht het wel’, antwoordt Cornelus een beetje bezorgd. ‘Ze zouden toch wel komen?’

‘Laten we hopen van wel’, antwoordt Riekus met een klein stemmetje. ‘Want wat moeten we met een school zonder kinderen?’

Hij is nog niet uitgesproken of de deur zwaait met een klap open. De tweelingbroers Bak en Stuur Boord tuimelen naar buiten.

‘Jij bent een slome!’ roept Bak, terwijl hij Stuur een duw geeft.

‘Jij bent zelf een slome!’ roept Stuur terug.

Bak duikt boven op Stuur en samen rollen ze het stoepje af. Ze vallen in het grind.

‘Auw, er prikken steentjes in mijn bil’, gilt Stuur.

‘Dan moet je maar niet vallen!’ schreeuwt Bak terug.

De frons op Tjiefs gezicht wordt dieper. Met een kwaad gezicht draait hij zich naar de broers. Maar die hebben niets in de gaten.

‘Basta! Kappen, jongens!’ klinkt opeens de strenge stem van Kapitein.

Niemand heeft hem naar buiten horen komen. Met grote stappen loopt Kapitein het stoepje af en pakt de beide broers in hun nekvel. ‘En nu gedragen jullie je. De kinderen kunnen elk moment komen. Moeten jullie je kleren eens zien. Helemaal vuil.’

Bak en Stuur kijken Kapitein aan. Ze kloppen het vuil van hun kleren. Bak trekt aan zijn trui en krabt op zijn arm. ‘Deze gewone trui voelt helemaal niet fijn’, moppert hij. ‘Hij jeukt zo.’

‘Dat kan best zijn’, antwoordt Kapitein. ‘Maar je houdt hem mooi aan. Als alle kinderen er zijn en de ouders zijn vertrokken, mag je weer je piratenkleren aandoen.’

‘Hoelang duurt het nog?’ zucht Riekus.

‘Ik heb de ouders een brief gestuurd dat de kinderen deze maandag tussen tien en elf uur gebracht mogen worden’, antwoordt Kapitein. ‘Tjief heeft om kwart voor tien de brug naar het vasteland uitgerold. Dus de kinderen kunnen elk moment komen.’

Tjief haalt een klein klokje aan een kettinkje uit zijn zak en kijkt erop.

‘Is het al tien uur?’ vraagt Riekus.

Als Tjief knikt, kijkt Cornelus ook op het klokje van Tjief. ‘Het is tien minuten over tien.’

‘Dan kan het dus nog wel een uur duren voor alle kinderen er zijn’, roept Bak wanhopig uit.

‘Geduld, Bak, geduld’, zegt Kapitein.

‘Maar straks komen ze niet’, zegt Riekus met een bang stemmetje.

‘Natuurlijk komen ze wel’, glimlacht Kapitein. ‘Wie wil er nou niet terugkomen op onze school?’

Hij is nog niet uitgesproken of in de verte komt een auto aanrijden. Direct daarachter komen nog twee auto’s. De eerste kinderen komen eraan.

Alle piraten springen overeind. Behalve Tjief. Hij blijft rustig zitten en haalt zijn vredespijp uit de zak van zijn overall. Nors kijkt hij naar de auto’s die voor de deur stoppen. Kinderen buitelen de auto’s uit en rennen met hun tas vol kleren naar de voordeur.

‘We zijn er weer!’ roepen ze blij. Ze geven Kapitein een hand en rennen naar binnen om hun spullen op te bergen in hun kamers. Kapitein glimlacht blij en knikt naar de ouders.

‘Mogen we nog even naar binnen om afscheid te nemen?’ vraagt een moeder aan Kapitein.

Riekus, die naast Kapitein staat, schrikt. Ouders in school?! Dat kan toch niet?

Kapitein blijft rustig. ‘Dat is geen goed idee’, antwoordt hij. ‘Afscheid nemen doen we buiten. Zo kunnen alle kinderen rustig naar binnen gaan. We willen niet dat de kinderen van slag raken.’

‘Nee, nee, natuurlijk niet’, zegt de moeder snel. ‘Ik ben blij dat Amy zo makkelijk naar binnen gaat. Op haar vorige school moest ze steeds huilen en wilde ze mij niet loslaten.’

‘Ja, dat had ik met mijn Maarten ook’, zegt een andere moeder. ‘Hij is nog nooit zo blij naar school gegaan. Hij vroeg bijna elke dag wanneer de vakantie voorbij was en hij weer naar school mocht.’ Kapitein glimt van plezier. Zie je wel. Welk kind wil er nou niet naar een piratenschool?

Een voor een komen de kinderen aan. Ze geven hun ouders snel een knuffel, zwaaien nog even en rennen zo snel ze kunnen naar binnen. Ze hebben allemaal zo’n zin om weer te beginnen.

‘Dag Riekus’, klinkt een zachte stem.

Riekus draait zich om. Hij lacht van plezier. ‘Dag Tim, wat ben ik blij dat jij er ook weer bent.’

Tim geeft Riekus een stevige hand. ‘Natuurlijk ben ik er weer. Het was heel fijn thuis, maar toch kon ik niet wachten om weer naar school te gaan.’

‘Ik heb je gemist’, zegt Riekus.

Kapitein loopt naar de twee toe. ‘Wel, wel, als we daar Tim niet hebben.’ Hij geeft Tim een klap op zijn schouder: ‘Blij dat je er weer bent, piraat Tim. Breng maar gauw je spullen naar binnen.’

Tim glundert van trots. Hij hijst zijn tas op zijn rug en loopt achter de andere kinderen aan naar binnen.

Als Tim naar binnen is gegaan, staat er nog maar één auto. Het is een grote, zwarte auto, die er duur uit ziet. Een man in een zwart pak en met een pet op komt achter het stuur vandaan en doet de zijdeur open. Daar stapt Rico de auto uit. Hij kijkt met een boos gezicht naar de piraten die bij de voordeur staan.

‘Alle kanonskogels in een bak!’ roept Kapitein verrast. ‘Ik had niet verwacht dat hij weer zou komen.’

‘Waarom komt dat pestventje weer?’ vraagt Bak boos. ‘Ik heb geen zin om hem les te geven. Hij is altijd boos en vindt niks leuk.’

‘Waarom blijft hij niet bij zijn mammie thuis?’ vraagt Stuur. ‘Ik

Piratenkostschool De Boekenier

geef hem ook geen les, hoor.'

'Klaar ermee', zegt Kapitein streng. 'Als die jongen weer naar onze school wil komen, dan is hij welkom. Misschien is hij in de vakantie wel veranderd. Wie zal het zeggen.'

De man in het zwarte pak geeft Rico een grote tas en stapt dan weer in de auto. De auto rijdt weg, maar Rico verzet geen stap. Nog steeds kijkt hij boos naar de piraten.

'Welkom', zegt Kapitein. Hij slikt even en gaat dan verder: 'Fijn dat je er bent, Ricardo. Kom binnen.'

Rico zucht even diep, tilt zijn zware tas op. Puffend loopt hij naar de voordeur. Voor hij naar binnen stapt, kijkt hij Kapitein kwaad aan. 'Als u maar weet dat ik helemaal niet terug wilde komen', zegt hij.

'Waarom kwam je dan?' vraagt Stuur.

'Omdat je van je mammi moest?' vraagt Bak.

Rico kijkt nog kwader. Als antwoord steekt hij zijn tong uit. Dan loopt hij stampend naar binnen.

'Vreemd', zegt Cornelus. 'Hier zit een luchtje aan.'

'Een luchtje?' vraagt Stuur. 'Wat voor luchtje?'

'Ja, wat?' vraagt Bak. 'Een scheet? Deed hij een scheet? Of ruik je hondenpoep? Of misschien koeienpoep?'

'Ja, of varkenspoep?' gaat Stuur verder.

'Of olifantenpoep', zegt Bak.

Cornelus zucht diep. 'Nee, nee, nee. Geen scheet en ook geen poep. Ik bedoel ... ach, laat ook maar.'

'We kunnen naar binnen', zegt Riekus. 'Het is elf uur en er komen geen auto's meer.'

Kapitein knikt en loopt naar de voordeur. De andere piraten volgen hem. Eindelijk staat ook Tjief op. Hij tuurt de Eindeloze Weg af en frons zijn wenkbrauwen. Er is één iemand die nog niet gekomen is. Waar is ze?